

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Να εορτάσουμε πνευματικά και όχι κοσμικά τη Μητρόπολη των εορτών, τα Χριστούγεννα

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την ευχή να εορτάσουμε «ἀλιευτικῶς καί οὐχί ἀριστοτελικῶς», δηλαδή πνευματικά και όχι κοσμικά και υλικά την Μητρόπολη των εορτών, τα Χριστούγεννα, εξέφρασε ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος κατά τη διάρκεια μουσικής εκδήλωσης από την χορωδία της Αραβόφωνης Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Μπετζάλλας.

Οι ψαλμωδίες και οι ύμνοι που ακούστηκαν ήρθα ως μία πραγματικά αγαλλίαση ψυχής καθώς πραγματοποιήθηκε σε ημέρες κρίσιμες και δοκιμασίας για την Αγία Γη, κάτι το οποίο υπογράμμισε ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας.

Ο κ.κ. Θεόφιλος τόνισε ακόμη ότι η εκδήλωση αυτή απηχεί δύο πράγματα. Πρώτον την ελπίδα στον ανατέλλοντα Ήλιο της Δικαιοσύνης τον Χριστό και δεύτερον την ενότητα του Πνεύματος του Χριστού κατά την οποίαν «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Γαλ. 3,28).

Στο τέλος της εκδήλωσης η Κοινότης Μπετζάλλας προσέφερε στον Μακαριώτατο και σε άλλους οι οποίοι συνέδραμαν στην ανακαίνιση του παρεκκλησίου του Αγίου Νικολάου τιμητικές πλακέτας.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιεπισκοπής:

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς, 1ης /14ης Δεκεμβρίου 2025, ἔλαβε χώραν μουσική ἐκδήλωσις ὑπό τῆς χορωδίας τῆς Ἀραβοφώνου Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Μπετζάλλας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς χορωδίας τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπό τόν Πρωτοψάλτην διάκονον π. Εὐστάθιον, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Μπετζάλλας, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατόν ἐτῶν ἀπό τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ καί ἀνεκαινίσθη τό ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ὑπό κάτω αὐτοῦ Ἱερόν Παρεκκλήσιον ἀφιερωμένον εἰς τήν κατά τήν παράδοσιν διέλευσιν τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης.

Εἰς τήν ἐκδήλωσιν αὐτήν ἐψάλησαν ἑλληνιστί καί αραβιστί Χριστουγεννιάτικοι ὕμνοι πρός πνευματικὴν εὐφορίαν καί ἀγαλλίασιν τῶν ἀθρώως συγκεντρωμένων πιστῶν τῆς Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας.

Τήν ἐκδήλωσιν ταύτην ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας Αὐτῆς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, παρέστησαν δέ ὁ Ἡγούμενος τῆς Μπετζάλλας καί τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος καί οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ Πρεσβύτεροι π. Παῦλος, π. Γιοῦσεφ καί π. Ἡλίας, οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ, ὁ Δήμαρχος τοῦ Μπετσαχούρ κ. Ἡλίας Σαΐδ, ἄλλοι ἀντιπρόσωποι τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ὡς ὁ Ὑπουργός Τουρισμοῦ κ. Χάϊκ, ὁ κ. Τζιχάντ Χέρ ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Ράμζη Χούρη, Προέδρου τῆς Παλαιστινιακῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἄλλοι.

Τούς διοργανωτάς καί συντελεστάς τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης καί τό ἐκκλησίασμα προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«...ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω· ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου ἐγώ δέ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ (Ψαλμ. 103, 33-34), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε καί σεβαστά μέλη τοῦ Ἰδρύματος ὑμῶν

Εἰς τάς κρισίμους ταύτας ἡμέρας τῶν δοκιμασιῶν καί δεινοπαθειῶν τῆς Ἁγίας Γῆς καί δὴ τοῦ τόπου τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ προβάλλει ἡ ἐκδήλωσις παρουσιάσεως ἐκκλησιαστικῶν Χριστουγεννιάτικων ὕμνων καί ᾠσμάτων ἐκτελουμένων καί ψαλλομένων ὑπὸ τῶν χορωδιῶν τοῦ εὐαγοῦς Ἰδρύματος τῆς Ρωμαιορθοδόξου Κοινότητος ἡμῶν Μπετζάλλας, ὡς καί τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἀπηχεῖ δύο τινά: Πρῶτον τὴν ἐλπίδα εἰς τόν ἀνατέλλοντα Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης τόν Χριστόν, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου: «τοιγάρτοι καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος

μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, Ὅς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης...» (Ἑβρ. 12, 1-2) . Δεύτερον τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ὁποίαν «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Γαλ. 3,28).

Τὴν ἐν Χριστῷ ταύτην ἐνότητα διατρανοῦμεν κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν λατρειῶν καὶ θείων Λειτουργιῶν ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς, ἔνθα αἰνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τιμῶμεν τοὺς Ἁγίους Αὐτοῦ καὶ μεγαλύνομεν τὴν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν.

Κατὰ τὸν προφήτην Δαυΐδ, ὁ διηνεκὴς βίος τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ ἀποτελῇ ὕμνον δοξολογικόν καὶ εὐχαριστήριον εἰς τὸν Θεόν. «Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω». Ὁ δὲ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «...πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί”, (Ἐφ. 5,18-20).

Ἡ ψαλμωδία, τοὔτέστιν ἡ μετὰ μέλους αἵνεσις τοῦ Κυρίου ἢ ἄλλως πως Ἐκκλησιαστικὴ μουσική, γνωστὴ ὡς «βυζαντινὴ» ἀφ' ἑνὸς μὲν κινεῖ πρὸς ὕμνους τοῦ Κτίσαντος τὴν κτίσιν· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἅπαντας τοὺς λατρεύοντας μυσταγωγεῖ. Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου λέγοντος: «Τό μετὰ μέλους λέγεσθαι τοὺς ψαλμούς οὐκ ἔστιν εὐφωνίας σπουδὴ, ἀλλὰ τεκμήριον τῆς ἁρμονίας τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λογισμῶν. Καὶ ἐμμελὴς δὲ ἀνάγνωσις σύμβολόν ἐστι τῆς εὐρύθμου καὶ ἀχειμάστου καταστάσεως τῆς διανοίας». Καὶ ἀπλούστερον: «ἡ ἐμμελὴς ἀπαγγελία τῶν ψαλμῶν δέν ἀποτελεῖ ἐπιδίωξιν καλλιφωνίας ἀλλ' ἀπόδειξιν τῆς ἁρμονίας τῶν λογισμῶν τῆς ψυχῆς. Ὅμοίως ἡ ἐμμελὴς ἀνάγνωσις εἶναι σύμβολον τῆς ἁρμονικῆς καὶ ἡρέμου καταστάσεως τῆς διανοίας.

Διό καὶ καλούμεθα, τῇ προτροπῇ τοῦ θεσπεσίου Παύλου, ἵνα λαλῶμεν ἑαυτοῖς ψαλμούς καὶ ᾠδὰς πνευματικάς, ἰδιαιτέρως κατὰ τὸν τρέχοντα τοῦτον καιρὸν τῶν θλίψεων, εἰδότες ὅτι «ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα», (Πρβλ. Ρωμ 4, 3-4).

Ἡμεῖς, ὡς πνευματικός Ποιμήν καί Πατριάρχης, «προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλά καί ἐνώπιον ἀνθρώπων» (Β' Κορ. 8,21) κατὰ Παῦλον, συγχαίρομεν ὑμῖν ἐπὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ ταύτῃ, τῆς ψαλμωδικῆς καί ὑμνολογικῆς συνάξεως καί ἐπαινοῦμεν ὑμᾶς διὰ πᾶν ἔργον ἀγαθόν, τελούμενον εἰς δόξαν Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Εὐχόμεθα εἰς πάντας τοὺς συμμετέχοντας εἰς τό θεάρεστον τοῦτο ἐκκλησιαστικόν γεγονός τόν ἄνωθεν καί θεῖον φωτισμόν, ἵνα ἀξιωθῶμεν ἐορτάσαι «ἀλιευτικῶς καί οὐχί ἀριστοτελικῶς» τοὔτέστι πνευματικῶς καί οὐχί κοσμικῶς καί ὑλικῶς τήν Μητρόπολιν τῶν ἐορτῶν, τήν Γέννησιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, βοῶντες καί κράζοντες μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,14). Ἔτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα Ἀμήν».

Περί τό τέλος τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης ἡ Κοινότης Μπετζάλλας προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον καί εἰς ἄλλους οἱ ὅποιοι συνέδραμον εἰς τήν ἀνακαίνισιν τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου τιμητικὰς πλακέτας.

